

ŻYCIE WANGELIA

III NIEDZ. W. POSTU, *B* Łk 13,1-9 * 28.02.2016

W tym czasie przyszli niektórzy i donieśli Jezusowi o Galilejczykach, których krew Piłat mieszał z krwią ich ofiar. Jezus im odpowiedział: "Czyż myślicie, że ci Galilejczycy byli większymi grzesznikami niż inni mieszkańcy Galilei, że to ucierpieli? Bynajmniej, powiadam wam; lecz jeśli się nie nawrócicie, wszyscy podobnie zginiecie. Albo myślicie, że owych osiemnastu, na których zwała się wieża w Siloe i zabiła ich, było większymi grzesznikami niż inni mieszkańcy Jerozolimy? Bynajmniej, powiadam wam; lecz jeśli się nie nawrócicie, wszyscy tak samo zginiecie". I opowiedział im następującą przypowieść: "Pewien człowiek miał drzewo figowe zasadzone w swojej winnicy; przyszedł i szukał na nim owoców, ale nie znalazł. Rzekł więc do ogrodnika: »Oto już trzy lata, odkąd przychodzę i szukam owocu na tym drzewie figowym, a nie znajduję. Wytnij je: po co jeszcze ziemię wyjaławia?«. Lecz on mu odpowiedział: »Panie, jeszcze na ten rok je pozostaw; ja okopię je i obłożę nawozem; może wyda owoc. A jeśli nie, w przyszłości możesz je wyciąć«".

Przypowieść ta jest niezwykle aktualna i dość niepokojąca. Ten, który przychodzi, aby szukać owoców na naszym drzewie, nie jest sam. Ma on zwyczaj posyłać po owoce wielu innych ludzi, tych, których spotykamy na naszych drogach. Wszyscy oni mają prawo do tego, aby w życiu chrześcijanina znaleźć coś dobrego, coś, co pomoże im, co da im nadzieję. Nie należy się lękać. Owo drzewo figowe nie jest naszą wyłączną własnością. Chrześcijaństwo jest czymś prywatnym, czymś, co moglibyśmy otoczyć płótnem praktyk religijnych i w ten sposób czuć się bezpieczni. Być chrześcijaninem oznacza być „odstąpionym”. Wszyscy mają prawo wejść na teren, który został nam przydzielony, sprawdzić, czy uprawiamy ten kawałek Królestwa Bożego, czy przemieniamy pustynię w żyzną ziemię; czy też może zajmujemy się tylko konstruowaniem pozorów lub wypełnianiem czasu jakimś zajęciem – obojętne, czy bardzo wymagającym – które ewentualnie może się okazać przydatne dla uzyskania biletu do nieba; czy „czynimy” prawdę, czy też zadawaliśmy się jej używaniem do niezbyt angażującego „ćwiczenia głosu”. Wszyscy mają prawo do sięgnięcia po owoce naszego drzewa.

ZADANIE NA TYDZIEŃ

Do przemyślenia: Czy przypadkiem ja nie jestem owym nieurodzajnym drzewem figowym? Czy przynoszę owoce, jako człowiek i chrześcijanin? Czy jestem świadomy, że Bóg czeka na moje owoce?

Do wykonania: Nadszedł czas na moje nawrócenie i czas na owocowanie.

W KALENDARZU LITURGICZNYM

02.03 (środa) Wspomnienie św. Agnieszki z Pragi, ksieni

Córka króla Czech Przemysława I Ottokara. Uniknęła małżeństwa, które planowano ze względów dynastycznych, m.in. z księciem Henrykiem Brodatym. Poświęciła się

działalności charytatywnej, patronując fundacji kilku szpitali i klasztorów. W 1234 r. wstąpiła do zakonu sióstr franciszkanek, pełniąc w nim funkcję przełożonej. Prowadziła życie pełne wyrzeczeń i wypełniała wiele dzieł miłosierdzia. Data jej śmierci jest nie pewna, ale przyjmuje się że zmarła w wieku 77 lat między 2 a 6 marca 1282 r. Be4atyfikacji dokonał papież Pius IX w 1874 r. Jan Paweł II kanonizował ją razem z Albertem Chmielowskim w 1989 roku.

03.03 (czwartek) Wspomnienie św. Kunegundy, cesarzowej, zakonnicy

Żona Henryka II, króla i cesarza Niemiec, późniejszego świętego. Wiodła życie wypełnione modlitwą i licznymi umartwieniami. Ufundowała wiele kościołów (m.in. katedrę w Bambergu), klasztorów i domów opieki. Po śmierci męża wstąpiła do zakonu benedyktynek w Kassel, a majątek przeznaczyła na fundację kościelne i dobroczynne. Zmarła 3 marca 1033 r., mając ok. 55 lat. Została pochowana obok męża w kościele w Bambergu. W 1200 r. papież Innocenty III zatwierdził jej kult.

04.03 (piątek) Wspomnienie św. Kazimierza, królewicza

Urodzony 3 października 1458 r. syn Kazimierza Jagiellończyka i Elżbiety Rakuszanki. Jego wychowawcą był Jan Długosz. Ojciec ufał mu i wierzył w młodego następcę, przygotowując go do objęcia trony Węgier. Plany jednak spaliły się na panewce. Wobec tego Kazimierz pełnił funkcję posła, dyplomaty, namiestnika królewskiego, budząc wśród ludzi ufność i podziw. Niestety, na zimę 1483-1484 ujawniła się u niego gruźlica. Zmarł na rękach biskupa krakowskiego Jana Rzeszowskiego. Jego ciało pochowano w katedrze wileńskiej. Ostateczną bullę kanonizacyjną w 1602 r., po staraniach Zygmunta III Wazy, wydał papież Klemens VIII

WARTO WIEDZIEĆ

01 marca - Narodowy Dzień Pamięci Żołnierzy Wyklętych. W 2001 roku Sejm Rzeczypospolitej Polskiej podjął uchwałę, w której uznał zasługi organizacji i grup niepodległościowych, które po zakończeniu II wojny światowej zdecydowały się na podjęcie nierównej walki o suwerenność i niepodległość Polski, oddając w ten sposób hołd poległym i pomordowanym oraz wszystkim więzionym i prześladowanym członkom organizacji Wolność i Niezawisłość. Było to pierwsze tej rangi uhonorowanie żołnierzy zbrojnego podziemia antykomunistycznego. W 2009 roku organizacje kombatanckie, skupione wokół Porozumienia Organizacji Kombatanckich i Niepodległościowych, reprezentujące takie organizacje jak: Zrzeszenie „Wolność i Niezawisłość”, Związek Żołnierzy Narodowych Sił Zbrojnych, Światowy Związek Żołnierzy Armii Krajowej, wsparte przez opolskie władze samorządowe, zwróciły się o ustalenie dnia 1 marca Dniem Żołnierzy Antykomunistycznego Podziemia. Od początku poparcia dla inicjatywy zadeklarowały kluby parlamentarne Platformy Obywatelskiej i Prawa i Sprawiedliwości. *„Narodowy Dzień Pamięci Żołnierzy Wyklętych ma być wyrazem hołdu dla żołnierzy drugiej konspiracji za świadectwo męstwa, niezłomnej postawy patriotycznej i przywiązania do tradycji niepodległościowych, za krew przelaną w obronie Ojczyzny”* (Lech Kaczyński). Dlaczego na celebrowanie Pomysł ustanowienia Narodowego Dnia Pamięci „Żołnierzy Wyklętych” 1 marca wysunął ówczesny Janusz Kurtyka, prezes IPN. Tego dnia w 1951 roku w więzieniu mokotowskim wykonano wyrok śmierci na siedmiu członkach IV Zarządu Głównego Zrzeszenia „Wolność i Niezawisłość”: Łukaszu Cieplińskim, Mieczysławie Kawalcu, Józefie Batorym, Adamie Lazarowiczu, Franciszku Błazeju, Karolu Chmielu i Józefie Rzepce – będących ostatnimi ogólnopolskimi koordynatorami „Walki o Wolność i Niezawisłość Polski z nową sowiecką okupacją”. Jak wyjaśnił przedstawiciel wnioskodawcy na posiedzeniu Komisji, wybór daty był nieprzypadkowy także z tego powodu, że w ten sposób nawiązano do uchwały sejmowej z 2001 roku. Inicjatorem powstania święta zależało szczególnie na ustanowieniu go przed 1 marca 2011 roku, aby pierwszymi obchodami uczcić 60. rocznicę zamordowania dowództwa WiN.